

**T.C.
YARGITAY
11.HUKUK DAİRESİ**

ESAS NO : 2020/2160
KARAR NO : 2022/202
K. TARİHİ : 13.01.2022

MAHKEMESİ : İSTANBUL 1. SULH HUKUK MAHKEMESİ
TARİHİ : 15/01/2020
NUMARASI : 2020/21-2020/25

TALEP EDEN : D. P.
VEKİLİ : AV. M. E. K.
KARŞI TARAF : T. E. Y.
VEKİLİ : AV. U. S.

1

TÜRK MİLLETİ ADINA

Taraflar arasındaki davanın İstanbul 1. Sulh Hukuk Mahkemesi tarafından yukarıda sayı ve tarihi belirtilen kararın HMK 363. maddesi uyarınca kanun yararına bozulmasının Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmesi üzerine, dava dosyası ve içerisindeki dilekçeler, duruşma tutanakları ve diğer tüm dosya kapsamı delil ve belgeler incelendi. Gereği müzakere edilip düşünüldü.

Dava, taraflar arasında 6325 Sayılı Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Kanunu gereğince yürütülen arabuluculuk sürecinde yetki itirazında bulunulması nedeniyle yetki itirazının mahkemece değerlendirilmesine ilişkindir.

İlk derece mahkemesince; uyuşmazlığın şirket ortağına karşı açılmış sorumluluk davası olduğu, TTK.'nın 561. maddesi uyarınca şirket merkezinin bulunduğu yer arabuluculuk bürosunun yetkili olduğu, şirket merkezinin Almanya olduğu, İstanbul Arabuluculuk Bürosu'nun yetkili olmadığı gerekçesiyle yetki itirazının kabulüne, İstanbul Arabuluculuk Bürosu'nun yetkisizliğine kesin olarak karar verilmiştir.

Bu karar aleyhine Adalet Bakanlığı'nın yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından, TTK.'nın 561. maddesinde belirtilen yetki kuralının kesin yetki olmadığı, genel mahkemelerin yetkisini ortadan kaldırmadığı, HMK'nın 6. maddesine göre genel yetkili mahkemenin davalının davanın açıldığı tarihteki yerleşim yeri mahkemesi olduğu, 9. maddeye göre Türkiye'de yerleşim yeri bulunmayanlar hakkında genel yetkili

mahkemenin davalının Türkiye’de mutat meskeninin bulunduğu yer mahkemesi olduğu, davalının ticaret odası kayıtlarında ve vekaletnamelerde adresinin Şişli/İstanbul olarak belirtildiği, mutat meskeninin İstanbul olarak kabul edilerek İstanbul Arabuluculuk Bürosu'nun yetkili olduğu, mahkemece verilen kararın usul ve yasaya aykırı olduğu gerekçesiyle kanun yararına bozma yoluna başvurulmuştur.

Talep, arabuluculuk sürecinde T. E. Y. tarafından milletlerarası yetki itirazında bulunulması üzerine mahkemece yetki itirazına ilişkin yapılan değerlendirme istemine ilişkindir.

Türk mahkemelerinin milletlerarası yetkisini tayin eden kurallar MÖHUK m.40 ve devamında düzenlenmiş olup, bu konuda MÖHUK’ta bir genel kural ve birden çok özel kural kabul edilmiştir. Milletlerarası yetki konusuna ilişkin genel kural olan MÖHUK m.40 uyarınca yabancılık unsuru taşıyan özel hukuka ilişkin uyuşmazlıklarda Türk mahkemelerinin milletlerarası yetkisini iç hukukun yer itibariyle yetki kuralı tayin eder.

Bu kapsamda TTK. ‘nın 561. maddesinde belirtilen yetki düzenlemesi kesin yetki kuralı olmayıp genel mahkemelerin yetkisini ortadan kaldırmamaktadır. HMK’nın 6. maddesi uyarınca davanın açıldığı tarihte davalının yerleşim yeri mahkemesi genel yetkili mahkeme olup, davalının yerleşim yerinin bulunmaması halinde HMK’nın 9. Maddesi uyarınca davalının Türkiye’de mutat meskeninin bulunduğu yer mahkemesi genel yetkili mahkeme olacaktır. Ancak mahkemece bu husus gözetilmeyerek T. E. Y’nin mutat meskenine ilişkin dosyada bulunan belgeler değerlendirilmeden yetki itirazının kabulüne karar verilmesi doğru görülmemiş, bu yönden karar yürürlükteki hukuka aykırı olduğundan yerel mahkeme kararının kanun yararına bozulmasına karar verilmesi gerekmiştir.

2

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının HMK 363. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin kabulü ile yerel mahkeme kararının sonucuna etkili olmamak üzere BOZULMASINA, gereğinin yapılması için karar örneği ve dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 13/01/2022 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Karar 31.05.2022 Tarih ve 31852 S Resmî Gazete’ de yayınlanmıştır.